

Sfântul Grigorie era de statură mijlocie, bătrân către sfârșitul vieții sale, cu păr alb, pleșuv... Un ochi era bolnav, a fost lovit de cineva, anume când vorbea în Constantinopol despre Sfânta Treime... Arienii aruncau cu pietre în el, ca într-un netrebnic iar el nu s-a apărat, mergea și vorbea în cinstea Sfintei Treimi. L-au lovit și a suferit acest ochi. Însă era un om cu ochi duhovnicești care au văzut clar Sfânta Treime și a scris niște lucruri cu mintea lui ageră care au ramas doctrinarii, au ramas niște stâlpi, niște făclii de luminare pentru toate veacurile creștine. O minte extrem de ageră și în același timp o fire blajină, o fire duioasă, o fire foarte sensibilă. Sfântul Grigorie era și un mare poet. A scris peste unsprezece mii de versuri. Viața lui toată e scrisă în versuri și anumite minuni [sunt] povestite de el în aceste versuri. O fire de poet, de filozof și de adânc teolog. Sfântul Vasile cel Mare, între altele, pune bazele vieții călugărești de obște; el însuși, ca și Sfântul Grigorie au fost niște mari călugări în același timp. Însă cum trăiesc... Sfântul Ioan Gură de Aur, cu statura mijlocie - spune în Viața lui - avea capul mărișor, era puțin chel, cu părul negru, ochii strălucitori, pătrunzători și avea îndeosebi o mare energie în a spune adevărul pe față. A muștrat pe Eudoxia cea vicleană și trufașă, împărăteasa Bizanțului care l-a și aruncat de două ori în exil; datorită ei Sfântul Ioan a murit mai devreme decât trebuia, aruncat într-un exil departe de patria lui și de tronul său patriarhal. Însă Sfântul Ioan avea o fire totuși blândă cu cei săraci, cu cei

necajii, cu cei bolnavi, cu cei care aveau nevoie de ajutor, dădea tot ca să fie ajutați cu adevărat.

Era foarte bogat, ca și Grigorie și ca Vasile cel Mare [care] au dat tot. Sfântul Ioan și-a vândut averea sa și a împărțit-o la săraci toată. A făcut case de milostenie, case de îngrijire a bolnavilor, a săracilor, a bolnavilor irecuperabili din Constantinopol, încat era un om cu adevărat dăruit altora. În predicile lui pe care le-ați mai auzit, găsea toate mijloacele oratoriei lui extraordinare ca să-i convingă pe păcătoși să se întoarcă la calea cea bună, plăcută lui Dumnezeu. El muștra, însă muștra cu foarte multa blândețe, foarte multă bunătate, încat de la el plecau oamenii convinși că trebuie să asculte de cuvântul lui, că e cuvântul lui Dumnezeu. Spre deosebire de ceilalți, sfântul Ioan Gura de Aur ne covârșeste cu graiul lui, cu puterea lui de evocare, de oratorie. Din ceea ce spun biografii lui de atunci și de mai târziu, sfântul Ioan a rămas neîntrecut ca orator al Bisericii. Un mare orator în vremea aceea, Libanius, care i-a fost profesor de oratorie în vremea lui, însă de la el, de la Libanius încoace, sfântul Ioan a rămas cel mai mare orator al lumii, creștine în special.

Se distinge Sfântul Ioan Gură de Aur printr-o mare putere de a evoca, în care se vede toată grija lui pentru sufletele care îl ascultau și care doreau să afle pe Dumnezeu. În seara aceasta am ales să vă citesc aici, de veți avea răbdare să mă ascultați, un cuvânt din Sfântul Ioan Gură de Aur, în care arată ce l-a îndemnat pe el să vorbească lumii, ce l-a mistuit pe el să

spună cuvântul lui Dumnezeu celor din vremea lui. Și după aceea, cuvântul lui a rodit mereu de-a lungul istoriei până astăzi. Și profeții și apostolii au fost mânați de un foc lăuntric să spună, nu de trufia lor, nu încăpea trufie la ei, înșiși îi ardea acest foc al Duhului Sfânt care îi obliga să rostească. Spune Sfântul Pavel undeva: "Vai mie, dacă nu voi vesti cuvântul lui Dumnezeu! Vai mie!" Așa spune sfântul acesta mare, Ioan Gură de Aur. Și o să vă citesc un cuvânt despre aceasta grijă de a vesti cuvântul lui Dumnezeu și ce folos se urmărește prin aceasta vestire a cuvântului lui Dumnezeu: Tot creștinul trebuie să fie osârdnic în sfățuirea celor rătăciți. Și acuma începe cuvântul lui:

"Când păcătoșii, încă după sfaturile noastre, rămân în păcatele lor, totuși noi nu trebuie să încetăm a le împărtăși sfatul nostru." Asculta unul și pleacă, nu-i place, pleacă; însă cuvântul pe care l-a auzit din când în când îl bate la ureche și la inimă. Și ascultați cum se compară cuvântul rostit cu cele din natură: "Fântânele curg chiar când nimeni nu scoate apa din ele, izvoarele clocotesc când nimeni nu ia apă dintr-insele și când nu beau, și pâraiele curg chiar și când nimeni nu însetează." Ce frumoase figuri de stil și cât adevăr poartă! Sunt izvoare reci, e pe Ceahlău Duruitoarea, apă limpede și foarte bună și sănătoasă, cine bea din ea? Beau călătorii în timpul verii, care au îndrăzneala să urce pe Ceahlău. Curg însă mereu aceste izvoare, așa curge și cuvântul învățăturii.

(Sursa – CreștinOrtodox.ro)

MESAGERUL DE COSTEȘTI - NR. 25

Publicație locală - ianuarie 2017

Primăria ne informează:

Pe data de 6 ianuarie 2017 a avut loc Ședința ordinară a Consiliului Local Costești.

Ordinea de zi:

1. Proiect de hotărâre cu privire la aprobarea folosirii excedentului bugetar din anul 2016.
2. Proiect de hotărâre cu privire la acoperirea definitivă a deficitului bugetului local pe anul 2016 din excedentul bugetar propriu.

Secretar – Neagu Vasile

***

"Romeo si Julieta la Mizil"

Despre Festivitatea de Premiere a Festivalului Internațional de poezie și epigramă "Romeo si Julieta la Mizil".

Despre onoarea de a ma afla in fata unor oameni de elită.

Binecuvântarea mea vine din partea domnului din spatele meu (vezi fotografia, n.n) care pare a-și proiecta într-un

univers propriu, profund versurile care sună cam așa...:

Foto – arhiva personală

"Ce de neliniște sfredelitoare
Mă cuprinde și mă împinge
Către grotescul ființei mele;
Câți ochi stau ascunși în mine
La pânda nefirescului
Și a absurdului amor.
Căci nu-l găesc,
A înghețat timpul în mine;
Eu, nu mai pot iubi!
Și mă întreb neîncetat
De plăgile, renunțările...
Și neputințele-mi congelate
În paroxismul lumii.
Câte lumi congelate
Se află oare,
Pierdute-n singurătate?
Cât putregai să mai zacă
În inima mea?
Clocotește-n mine neajunsul,
Atâtea priviri zămăslitoare
Mă strigă:
- Decadența decadențelor!
Încât mă întreb:
"Pe Tine, de ce nu te mai văd?"
Atâtea ascuns și-atâtea congelare!
De te-aș vedea, m-aș dezlega
De putregaiul ce-l am...
De neîmplinirea neîmplinirilor!
Și poate așa, așa mai iubi din nou
Ce eram când nu eram,
Când eram absolut! "

Andrada Badea - Dialog frapant cu fâșiile, poezie recitată și premiată cu prima Mențiune la Mizil.

***

Din Atena cu drag...

Mă-ntorc din nou la tine satule drag

n-am plecat

Dar voi pleca curând pășitu-ți
voi în prag
În minunații zori de zi sau
seara-n scăpătat.

Voi trece iar prin locuri demult
neumblate
Voi alerga prin câmpuri și prin
lungi văi
Și aer cu miros de flori dulci
parfumate
Voi respira odată cu roua ierbii
moi.

Mă rog să văd tot câmpul
galben de podbal
Și pomii verzi să fie omățați de
flori
Vântul să-mi poarte părul ca
pe-un val
Și soarele să-mi rădă dimineața-
n zori

Să cad pe spate în iarba încă
firavă
Să văd prin ram bucăți de cer
senin
S-aud din sol cum geme viața
încă suavă
Și cântul păsărelelor ce de-acum
vin

Să te aștern în minte ca pe o
pânză rară
Cu fiecare colț, cu fiecare om și
ram
Să te păstrez acolo sfânt ca pe-o
comoară

Ce-o să-mi aline dorul pentru
încă un an

Doris Băsaï – Satul, 30.03.2015

Bunica în actualitate!

Bunica știe să folosească, mai nou, Internet-ul dar și experiența personală. Ascultați-o pe bunica!

Gresia

Gresia se curăță foarte ușor dacă veți dilua într-un litru de apă 2-3 linguri de amoniac. După ce ați amestecat bine, înmuiați bine buretele și frecați ușor zonele murdare.

Lăsați să acționeze câteva minute apoi clătiți cu apă călduță. Gresia, dar și rosturile dintre plăci se vor curăța ca prin miracol!

Blatul din bucătărie

Acesta se curăță cel mai bine și fără chimicale cu ajutorul prafului de copt. Da, ați citit bine praf de copt. Presarați praf de copt apoi cu un burete imbibat în apa caldă frecați ușor.

La final, limpeziti cu apă. Este o metodă simplă și eficientă dar mai ales sanatoasă, întrucât în această zonă este bine să evitați utilizarea chimicelor.

Chiuveța

Chiuveța se curăță cel mai ușor de rugina cu ajutorul otetului ușor încălzit. Incalziți otet într-o oală și nu uitați să presarați puțină sare.

Luati o carpa de bumbac, imbibati-o în această combinație apoi frecați zonele patate de rugina. Lasati să acționeze câteva minute, apoi clatiți cu apă fierbinte. Rezultatul este uimitor!

Cada și cabina de dus

Tot ce trebuie să faceți este să încălziți din nou otet (1 litru), asta până la punctul de fierbere, apoi să adăugați câteva linguri de bicarbonat (2-3 linguri) și detergent de vase (nu va speriați de reacția care se va crea, este ceva normal, de

aceea este bine să încălziți otetul într-un vas incapător)) Amestecați până când cele 3 ingrediente se încorporează, apoi folosiți soluția pentru a curăța cada, tevile de la toaletă chiar și bateriile de la chiuveta. Pur și simplu aplicați prin pulverizare și lăsați să acționeze 10 minute înainte de a le clăti cu apă.

Filtrul de la hota

Aveți nevoie de:

½ ceașcă de bicarbonat de sodiu
½ pahar de amoniac
apă

Ce trebuie să faceți:

Fierbeți apa într-o oală. Puneți bicarbonatul în apă. Puneți apoi filtrul în apă. Murdăria de pe el va începe să se dizolve imediat. După câteva minute scoateți filtrul din apă, nu îl lăsați prea mult. Dacă încă nu s-a luat murdăria, repetați procesul și de data aceasta puneți și amoniacul în apă.

Frigiderul

Aveți nevoie de:

Bicarbonat de sodiu

Ce trebuie să faceți:

Dizolvați 2 linguri de bicarbonat de sodiu într-un litru de apă și frecați interiorul frigiderului. Ștergeți apoi cu o cârpă moale.

Butoanele cuptorului sau aragazului

Aveți nevoie de:

-bețișoare de urechi

-o periuță de dinți veche

amoniac

Ce trebuie să faceți:

Înmuiați bețișorul de urechi în amoniac și dați peste petele de grăsime. Frecați apoi cu periuța de dinți sau cu un burete de bucătărie cu suprafața mai aspră.

Totul este ușor, practic și extrem de eficient!

**Bunica de serviciu – „Buninet”
Școala Gimnazială „Ferigile”**

Elevii școlii au sărbătorit în această lună pe 15 ianuarie Ziua Culturii Naționale. În holul școlii o parte dintre ei au recitat, în fața colegilor lor și a profesorilor, un grupaj de poezii ale poetului nepereche, Mihai Eminescu.

Pe 24 ianuarie un mic spectacol, realizat tot de elevi, ne-a readus în memorie alegerea domnitorului Al.I. Cuza ca domn al Moldovei și al Țării Românești, o dată cu o deosebită semnificație pentru istoria noastră.

***

Întâlnirile noastre în biblioteca publică continuă și în acest an. Una dintre activitățile din proiectele care se desfășoară în parteneriat cu Secția de Artă „Gh.D. Anghel” și cu clasa a IV-a, învățător Elena Drăghicescu, are în atenția noastră personalitățile locale. În luna ianuarie am vorbit despre Alexandru Bălinescu, arhivist și istoric care ne-a lăsat moștenire o colecție valoroasă de sculpturi și picturi. *Muzică, Rugăciune,*

Maternitate, Din viața unui geniu, triptic în bronz sunt câteva dintre lucrările lui Gh.D. Anghel aflate în muzeul nostru.

Mihaela Silvia Marinescu - bibliotecar

***

**„Unirea e singura stare politică ce putea să asigure viitorul nostru și să ne permită a da țării organizarea ce o aștepta de atât de mult timp.”
Alexandru Ioan Cuza**

„Chiar în anul unirii Principatelor, comuna Costești a primit vizita domnitorului Alexandru Ioan Cuza. Districtele din nord-vestul Munteniei și cele din Oltenia au atras atenția lui. Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu, fie în vederea apărării actului unirii, fie pentru consolidarea statului român modern prin înfăptuirea unor reforme sociale, administrative, politice și culturale. La 17 iunie 1859, Cuza, însoțit de Ministrul Afacerilor Străine, Scarlat

Fălcoianu și de Ministrul de Război și cap al armatei din Țara Românească, Alexandru Dimitrie Macedonski, a plecat prin câteva districte de munte și „România Mică”. Cu acest prilej, Cuza a vizitat în ordine, localitățile: Târgoviște, Găiești, Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Rm. Vâlcea, mănăstirea Dintr-un Lemn, mănăstirea Bistrița, închisoarea din mănăstirea Arnota, Horezu, Tg. Jiu, Turnu Severin, Craiova, Slatina, Caracal și Turnu Măgurele, înapoiindu-se la 30 iunie în București.

Scopul vizitei lui Cuza prin țară a fost „pentru a mobiliza resursele umane necesare completării puterii armate”, pentru a vedea „starea de spirit a maselor populare”, exprimată printr-o primire entuziastă ce i s-a făcut pretutindeni, deși se dăduseră dispoziții să nu se organizeze manifestații publice cu acest prilej. Cu această ocazie Cuza a luat și petiții de la oameni.”

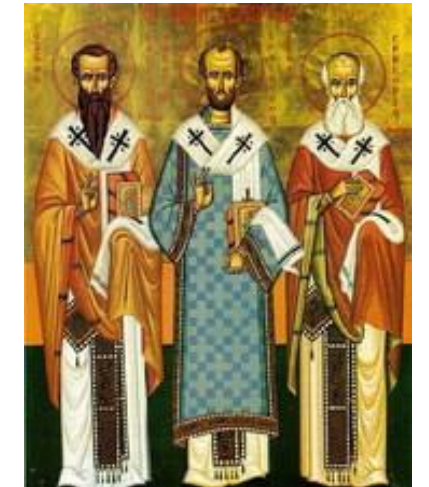
Monografia istorico-etnografică a comunei Costești - județul Vâlcea, autor prof. Nicolae Făulete

***

Sfinții Trei Ierarhi

În fiecare an, pe data de 30 ianuarie, sunt prăznuiți Sfinții Trei Ierarhi: Vasile cel Mare, Grigorie de Nazianz și Ioan Gură de Aur. Această sărbătoare semnifică unitatea creștinilor. După ani de dispute între comunitățile creștine, pe tema - cine este mai mare ca teolog dintre cei trei ierarhi, s-a hotărât în urma visului pe care l-a avut episcopul Ioan al Evhaitelor, în timpul împăratului bizantin Alexios I Comnenul (1081-1118), ca 30 ianuarie să

fie ziua de cinstire comună a celor trei ierarhi.

Pentru a recunoaște valoarea teologică a Sfinților Trei Ierarhi, prin hotărârea luată la Atena, la primul Congres al Profesorilor de Teologie din anul 1936, Sfinții Trei Ierarhi au devenit patronii spirituali ai instituțiilor de învățământ teologic ortodox din întreaga lume.

Sfântul Vasile avea statura înaltă, slab, negricios la față, cu o barbă mare, neagră - n-a avut timp să se înălbească, a trăit numai cincizeci de ani. Un om însă cu o extraordinară energie, încât nu se puteau ascunde de la ordinele lui: porunca lui era poruncă, trebuiau să o împlinească numaidecât. Dacă și împăratul Valens, și Iulian Apostatul, dușmanii creștinilor, ai dreptei credințe, nu aveau încotro! Vasile era cu adevărat un stâlp puternic peste care nu se putea trece, o mare autoritate omenească și dumnezeiască, acest mare Vasile.

Grigorie - colegul lui de studii și prieten iubit despre care se spunea: "sunt două trupuri, Vasile și Grigorie, însă un singur suflet", așa era de mare această unitate între dânșii, asemănare în ceea ce este frumos și bun.

Continuare în pag.4